

GLOSA: Ohlédnutí za Bydžovem . . .

Každou ukradenou slepici si před sto lety cikáni odseděli v kriminále. Dnešní zákony jsou bezzubé a místo četníků musejí řešit situaci národní aktivisté a různé další pronárodně smýšlející spolky.

Právě před sto lety se na Křivoklátsku začaly z různých důvodů ztrácet slepice a peřiny. „Četníci ale mají v ruce telefon a telegraf a opálené příslušníky bludného národa zadrželi,“ informoval dobový denní tisk. Na místě bylo zajištěno pět kradených peřin a deset cikánů z „nejpřednějšího cikánského rodu v Čechách - Serynků“ putovalo před soudce.

„Kdo kradl a kdo dával pozor, bylo těžké zjišťovati. A cikán, stojí-li před soudem, jakživ na druhého cikána nic nepoví. Na sebe ovšem také ne. Dokud ho neusvědčí důkazy, překypuje podstivitostí a horlí proti zlodějům víc než státní návladní,“ vyhlásily soud s rodinou Serynků pražské deníky z 22. února 1911. Soudce proto měřil kolektivně a každého z přítomných mužů poslal do žaláře na dva měsíce, každou ženu na měsíc.

Mizerné zákony, zhrzení policisté . . .

Po sto letech se kradenými slepicemi nikdo nezaobírá. Otrávený staršina na policejní služebně sice s postiženým sepíše protokol, ovšem ohlášenou krádež vrtačky z garáže, peněženky z kapsy, zboží z pouličního stánku či rudlu ze zahrady se de facto nikdo nepokouší vyřešit. Vždyť krádež do pěti tisíc korun je jen přestupkem.

Když v ospalém východočeském městě přibývalo krádeží a muži zákona jen dále spali, vydal starosta města ono

známé prohlášení, v němž si stěžoval na romskou menšinu, která „sužuje místní obyvatele a množí se krádeže, vloupání a násilná přepadení“. K důraznější práci tím policisty nepřiměl, vždyť zrovna přišli o deset procent z platu.

„Pořádek“ do Nového Bydžova tak museli na žádost místních občanů, kteří podepisovali petici za vystěhování cikánů z města, přijet udělat členové a sympatizanti Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS), kterým radnice



shromáždění povolila. Zda-li tento krok pronárodních sil přinesl do poklidného východočeského města kýžený výsledek, ukáže teprve čas. Doufejme, že ano . . .

Někteří cikáni v Novém Bydžově se prostě živilo tradičně „po cikánsku“, což je zvyklost rovněž výstižně popsaná již ve sto let starém tisku: „Pravda, cikán vyzná se zpravidla v kotlářství a cikánka v hádání z ruky. Jenže to dnes kočovný národ málo živí, a proto hlavní zaměstnání je: Měkce dělat, tvrdě spát, za pět prstů pěkné věci kupovat.“

Důkaz nalezený i v kamnech . . .

V roce 1911 se policie zajímala o každou ukradenou husu, stejně jako nemilosrdně zatýkala přívržence opozice (nationalisty). Zato obyčejný lid se nepotřeboval bránit před zločinem



domobranou a na cikány nemusel pořádat pogromy. Stačilo se s důvěrou obrátit na policii. Tak třeba 15. září 1911 přišel obchodník Tomáš Tolkstein z Lázeňské ulice v Týně nad Vltavou o několik slepic, přičemž měl podezření na cikánské kočovníky, kteří tábořili za městem.

„Ještě v týž den odpoledne podařilo se třem četníkům, kteří vyšli po stopě cikánů, nenechavé syny volnosti schytati i s lupem - slepicemi. A dodat je okresnímu soudu do vazby.“

Otevřeným oknem se zase ztratila peřina manželům Fišerovým z Nouzova na Rakovnicku. Stalo se 19. srpna 1911 a už 21. srpna zatkla policie cikánky Pavlínu Janečkovou a Barboru Kovářovou, které se ke krádeži přiznaly.

V okolí Dobříše zase v létě roku 1911 záhadně mizely husy i drobné předměty, obuv a šatstvo. Zátah, který policie bryskně provedla na dva cikánské vozy u Milína, přinesl jasné důkazy, že za krádežemi stála cikánská rodina Růžičků. Nepomohla ani rychlá snaha o zbavení se důkazů. „Četník pohlédl na kamna, z nichž vycházel zápach a viděl, že z kamen čouhá ohořelá noha. Bleskurychle ji uchopil a vytáhl spálenou husu, která se pekla na úplně nových holínkách.“ Cikáni putovali před soud, který vyměřil dva tříměsíční tresty, jeden dvoutměsíční a jeden šestitýdenní.

Vlastimil Vach,

předseda KO DSSS JČ, člen Republikového sněmu DSSS

Vítejme v demokratůře...!

V loňském roce opatrně do tisku pronikly informace o soudním procesu s předáky Dělnické strany. Jednalo se pouze o krátké a neurčité komentáře. Režim pochopil, že pro opozici je informační embargo více drtící než negativní kampaň a pomluvy. O čem se neinformuje v masmédiích, to jako by v dnešní době neexistovalo, to si uvědomují i všechny ty potrhle „celebrity“, a tak v rámci reklamy způsobují před bulvárem nahrané „skandály“.

Je opravdu deprimující za co se dnes člověk může dostat k soudu. Výroky, za něž jsou souzeni současní předáci Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS), mi připadají vcelku umírněné. Systém prostě utahuje šrouby. Někdo může namítnout, že tresty jsou oproti podobným procesům za komunistů mírné. Ano, dnešní mocní pochopili, že nemusí člověka přímo zavřít.

Jednodušší, méně pobuřující a mnohdy účelnější je ho profesně a společensky zlikvidovat, utahat a ekonomicky zruinovat. Proto se třeba soudy odbývají dále od bydliště dotyčného (není časově a finančně žádná slast muset dojet několikrát k soudu do vzdáleného města). Proto se sezení soudu neustále odročují, předvolávají další a další svědci. Z těchto důvodů se i uděluje stále častěji vyšší finanční pokuty a náhrady. Cílem je člověka či organizaci finančně a duševně vyčerpat.

Stáváme se svědky stále více sofistickované diktatury. Média nám vnucují pokřivené styly života a jimi tvářená společnost nás nutí, ať chceme nebo nechceme, se částečně přizpůsobovat. Běžní



lidé se dobrovolně za jáсотu dostávají do pozlacené klece bezbřehého konzumu, neustálého beznadějného shonu za předkládanými sny. Těch pár, co odolává, je vyřazováno na okraj společnosti do osamění, a když do ústraní a mlčení neodcházejí dobrovolně, jsou špinění či ničení společensky, ekonomicky nebo trestání i drastičtěji. **Vítejme v demokratůře!**

Situace však není beznadějná. Nic netrvá věčně. Už dnes jsou vidět první ekonomické problémy, které se dají řešit pouze pomocí finančních a účetních machinací a nezměrným zadlužováním jednotlivých států. Tohle je však pouhé oddalování něčeho nevyhnutelného. **Do doby, než dojde v důsledku krachu ekonomiky ke změnám, musíme pracovat na tom, aby zůstaly naše myšlenky co nejvíce ve společnosti zachovány.**

Redakce Jihočeský Dělník, autor R.O

Zednáři – tajný spolek a jeho tajemství...!



Když se řekne tajná společnost, určitě si každý hned vybaví svobodné zednáře. Kdo ale může říct, že některého viděl ve skutečnosti? Přitom se to klidně mohlo stát i u nás. Jenže členové tohoto bratrstva své zednářství nijak navenek neprojevují a dají se poznat zase jen svým spolubratrům. A jen s nimi také sdílejí svá tajemství. Přesto již mnohé proniklo na veřejnost. Pojďme se na to podívat blíže!

Nejprve musíme trochu zabrousit do historie této bezpochyby dnes nejpochetnější tajné společnosti. Její počátky se skrývají v legendě. Vypráví se v ní o starověkém staviteli a architektovi Chíramovi Abiffovi.

Stavitelé chrámu

Jeho král, Chíram z Tyru, ho poslal králi Šalamounovi, aby pro něj v Jeruzalémě postavil chrám. Chíram se práce ujal a rozdělil ty, kteří chrám stavěli, na mistry, tovaryše a učedníky. Každá skupina pracovníků dostala a střežila svoje tajná hesla. Jednou se však tři tovaryši rozhodli, že získají mistrovské heslo. Chíram jim ho neprozradil, a tak ho zabili a jeho tělo pohřbili. Když se na tento strašný zločin

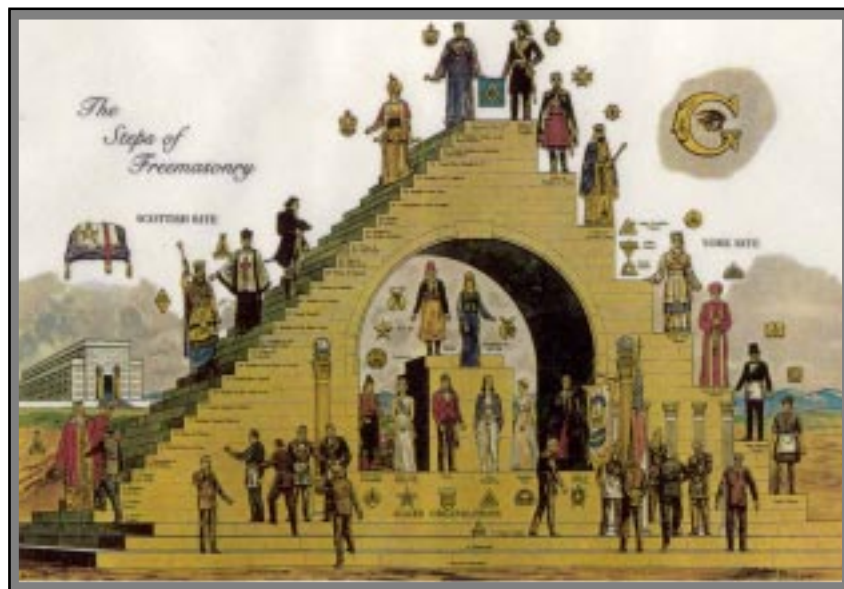
přišlo, bylo stavitelovo tělo zase vykopáno a jednomu starému mistrovi se podařilo mrtvého Chírama vzkřísit. Základním tajemstvím zednářství tedy podle této legendy spočívá ve schopnostech navrátit mrtvému opět život.

Sdílení tohoto mystéria, třeba jen v symbolické podobě, by tak mohlo být tím základním pojítkem mezi jednotlivými zednáři. Nezednářům zůstává toto tajemství samozřejmě odepřeno. Navázání dalších vztahů mezi zednáři, přátelských,

ekonomických, politických i dalších, se stalo jen logickým následkem jejich spolupráce v bratrstvu.

Ať už to bylo s vraždou a vzkříšením dávného stavitele Chírama jakkoliv, za nejstarší prokazatelnou zmínku o zednářství považujeme poznámku v deníku anglického fyzika, astronoma, alchymisty, botanika a dějepisce Eliase Ashmolea o tom, že byl 16. 10. 1646 přijat do zednářské lóže.

/pokračování na str. 3/



Listina Dělnické strany sociální spravedlnosti

My, občané České republiky, kteří jsme znepokojeni stavem naší země, ztrácejíce důvěru v současnou politickou reprezentaci, jež je prolezá korupcí a honbou za posty, jsme se z povinnosti k budoucím generacím rozhodli představit široké veřejnosti

Dělnickou stranu sociální spravedlnosti (DSSS).

Dělnická strana sociální spravedlnosti je strana národně orientovaná. V rámci Evropské unie podporujeme spolupráci obdobných subjektů.

Naším posláním je hájit zájmy pracujících občanů, studentů a učňů, stejně tak podporovat seniory, matky s dětmi a vznik tradičních rodin. přistěhovalectví nepovažujeme za alternativu zajištění natality národa.

Požadujeme sociální jistoty pro všechny občany. Odmítáme diskriminaci nebo zvýhodňování určitých skupin. Programem DSSS je vytvářet demokratickou společnost na principech sociální spravedlnosti pro všechny občany našeho státu, a to bez rozdílu rasy, věku a pohlaví. Upřednostňujeme rozvoj domácího podnikání před nekontrolovatelným přílivem zahraničního kapitálu. Podporujeme obnovení prestiže řemesla a manuální práce. Hlásíme se k českému a moravskému patriotismu a tradicionalismu našeho národa. Odsuzujeme totalitní ideologie 20 století, zejména nacismus a komunismus. DSSS pokračuje v boji za naši nezávislost na byrokracii Evropské unie, přísnou politiku proti imigrantům a opravdovou svobodu slova.

Ve skutečné demokracii nesmí existovat trest za názor. V opravdové demokracii jsou politické procesy řešeny na půdě parlamentu, ne na půdě soudu.

Rovnost, volnost, bratrství!

Samotný vznik moderního zednářství datujeme do roku 1717, kdy se několik zednářských skupin, tzv. lóží, spojilo v Londýně do anglické velkolóže. Zednářským ideálem se stalo heslo „Rovnost, volnost, bratrství!“

Za svůj cíl zednáři považují budování věčného duchovního chrámu, humanitu a toleranci. Zednář má pochopit samu podstatu těchto dvou pojmů cestou vlastního sebezdokonalování. Vnitřní podstatu své osobnosti přitom vnímá jako hrubý kámen, který se musí opracovat do ušlechtilého tvaru. Potom teprve může být zabudován do pomyslné duchovní stavby.

Svojí snahu o zlepšení světa a jeho řádu zednáři projevili také navenek. To oni založili roku 1776 Spojené státy americké a dali mu do vínku ideály demokracie. Mezi zednáři bychom našli i mnoho umělců. Říká se to například o skladateli W. Mozartovi anebo básníkovi J. Goetheho. Současní zednáři se stejně jako jejich předchůdci scházejí ke své práci v lóžích a dá se říct, že se stále více otevírají nezednářskému světu. To se projevuje zejména v množství knih, které o tomto tématu vycházejí. Často jsou dokonce jejich autory sami zednáři. Částečně se uvolnilo i pravidlo absolutní



mlčenlivosti. Zednář se dnes může přiznat k svému zednářství i mimo okruh svých bratrů. Nesmí však prozradit ostatní zednáře.

Jak se stát zednářem!

Chtěli by jste se stát zednářem? To je samozřejmě možné. Je však nutné splnit některé podmínky. Kromě dosažení dospělosti se uchazeč o členství v této společnosti musí ztotožnit s jejími ideály a být někým ze zednářů k členství doporučen. Diskutabilní přitom zůstává otázka, zda mezi zednáře mohou vstoupit

Rožmberský rok

V letošním roce uplyne 400 let od úmrtí posledního mužského potomka nejvýznamnějšího šlechtického rodu Rožmberků Petra Voka. Po celý rok budou odkaz tohoto rodu připomínat dvě velké oslavy v Praze, rožmberské expozice muzeí zřizovaných Jihočeským krajem, slavnosti jihočeských měst a obcí či divadelní představení ze života Rožmberků. Projekt Rožmberský rok 2011 byl iniciován Národním památkovým ústavem jako správcem někdejších rožmberských rezidencí - hradu Rožmberk a zámku v Českém Krumlově, v Třeboni a na Kratochvíli za účelem připomenutí tohoto významného rodu. Partnerem a spoluorganizátorem projektu je Jihočeský kraj, dále se podílejí významné instituce, jako je Správa Pražského hradu, obce, církve a řada privátních subjektů. Krajská organizace Dělnické strany sociální spravedlnosti Jižní Čechy (KO DSSS JČ) připravuje pro tento významný rok také několik oslavných a připomínkových akcí pod názvem „Rok pětileté růže“.

Vedení KO DSSS JČ

i ženy. I když se obecně zednářství považuje za čistě mužskou záležitost, některé lóže tuto možnost připouštějí.

A ještě jedna maličkost. Budoucí zednář musí úspěšně absolvovat přijímací rituál. V čem přesně spočívá? Tak to už je opravdu zednářské tajemství.

Zednáři v Česku

První zednářskou lóží u nás, v Praze, údajně založil roku 1726 hrabě František Antonín Špork (1662-1738). Jmenovala se „U tří hvězd“ a hrabě se stal jejím prvním velmistrem.

Čeští zednáři usilovali o zrušení nevolnictví a zvýšení vzdělanosti národa, zřizovali knihovny, věnovali se charitě - v Praze roku 1773 založili sirotčinec a roku 1786 ústav pro hluchoněmé.

Do českých dějin zednáři zřejmě významně zasáhli při vzniku ČR roku 1918 a v následujících letech. V té době se mezi ně počítaly takové osobnosti jako bratři Josef a Karel Čapkové nebo malíř Alfons Mucha. U dalších, jako např. u prezidenta Edvarda Beneše, zůstává jejich členství v některé z lóží sporné.

Po roce 1948, v době totality, byly československé zednářské lóže v době nesvobody tzv. uspány. Ve své práci mohly znovu pokračovat až po roce 1989.

Jitka Lenková

Krev a půda ...



Je zřejmé, že národ není jen společenství krve - tedy původu a příbuznosti, ale také půdy - společného prostorového, státního, kulturního, dějinného

a politického vývoje. (Dobrym příkladem jsou Srbové a Chorvati, kteří jsou si rasově - tedy krví - velmi blízcí, avšak kultura, náboženství a dějiny je od sebe ostře oddělují.) Obě tyto složky se podílejí na formování národa a nelze je od sebe oddělit, aniž bychom zničili národ. Společenství krve lze zničit těžko - snad jen vyvražděním národa. Jiné je to s půdou - životní území národa lze hospodářsky, kulturně či fakticky kolonizovat, domácí obyvatelstvo vystěhovat. Dějiny nám nabízejí dostatek příkladů. O katastrofálních dopadech nemůže být pochyb, kolikrát došlo i k zániku národních kmenů.

Dnes toto nebezpečí opět hrozí! Nemáme nyní na mysli vlny přistěhovalců. Je zde něco mnohem horšího - Evropská unie! Takový budoucí Evropan (občan EU) bude právně doma stejně v Polsku jako např. ve Francii. Historicky a mentálně ovšem pochopitelně ne! A to jsme si my, Evropané, poměrně blízcí, co teprve obyvatel jiných kontinentů ...

Logicky však hrozí stěhování a promíšení obyvatelstva z nejjednodušších - ekonomických - důvodů. Na východ bude levnější pracovní síla, která si bude chtít vylepšit postavení migrací na západ. Naopak nižší vrstvy ze západu mohou na východě očekávat nižší životní náklady. V dnešní době

Podpora DSSS Jižní Čechy Novobydžovským občanům ...

Vedení Krajské organizace Dělnické strany sociální spravedlnosti Jižní Čechy (KO DSSS JČ) se usneslo na základě vývoje situace s nepřizpůsobivým etnikem občanů v Novém Bydžově, že dne 12. března 2011 přijedou všechny organizační složky jihočeské organizace podpořit Novobydžovské občany, kteří jsou v posledních měsících terorizováni cikánskou populací. Podporu svojí účastí vyjádřili členové místních organizací DSSS Tábor a České Budějovice. **Není nám lhostejné, co se v Novém Bydžově odehrává, jak jsou zde terorizováni slušní občané tohoto města, kteří se bojí po setmění vycházet na ulice, být pouze venčit psa. V nově utvářející se společnosti není možné, aby bylo toto přehlíženo. Doba, kdy oči před multi - kultu zakrývaly klapky, je dávno pryč. Dnes je to Nový Bydžov, zítra to může být jihočeský Vimperk či Volary.**

Naše nacionální uvědomění nám velí hájit práva a povinnosti slušných lidí. Nový Bydžov volá o pomoc!!! Přijďte příště i Vy podpořit vyjádření proti cikánskému teroru ...

Krajská rada KO DSSS JČ

zaniká i místní vztah pracoviště - bydliště, na něž jsme byli zde, ve starém světě, tradičně po staletí zvyklí. I to přispívá k migraci obyvatel.

V čem ovšem tkví problém stěhování obyvatelstva? Když se přestěhuje jeden člověk, chtě nechtě postupně přijímá kulturu i zvyky nového prostředí. Přestěhuje-li se však masa lidí, nejen že nepřijímá místní zvyky, ale postupně ztrácí své a ztrácí kontakt s původním prostředím. Příklad můžeme vidět sami na svém národu.

Čechové ve Volyni, v Rumunsku, Chorvatsku, Kazachstánu si sice stále udržují staré zvyky, ty jsou však již promíchány s tamním folklorem. Se současnými českými Čechy mají málo společného - již i jazyk se liší. Nejsou ovšem ani Ukrajinci, Rumuni a pod. Naopak Češi (a jiné skupiny obyvatel, zejména Slováci, Cikáni) příští do

uvolněného pohraničí po válce zase nenašli vztah k novému prostředí, který se plně nevytvořil ani za dvě až tři generace.

Města a obce, jež měly to štěstí a byly opět osídleny, stále vypadají, jako by tam včera skončila válka. Skoro každý Čech se ztotožní s Prahou, Brnem, Olomoucí - to jsou historická centra státní moci. Tento vztah je, troufáme si tvrdit, v pohraničních městech a obcích silně narušen. Právě tím, že v nich žije mizivé procento původního obyvatelstva. A to nové se s prostředím stále ještě nesžilo.

To ukazuje na druhý směr formování národa - na půdu! A Evropská unie hrozí zničit národy jejich rozmělněním do nepůvodního prostředí. Takto může vzniknout jen jakýsi „evropský národní bastard“ bez tradice a kořenů a tedy i bez kultury, morálky a vzájemných vnitřních vazeb a vztahů.

Redakce Jihočeský Dělník

PŘIHLÁŠKA DO DĚLNICKÉ STRANY SOCIÁLNÍ SPRÁVEDLNOSTI

Příjmení:

Jméno:

Datum narození: Rodné č.:

Adresa bydliště:
(včetně PSČ)

Telefon (e-mail):

Povolání (příp. škola):

Přihlašuji se za člena Dělnické strany sociální spravedlnosti.
Souhlasím s programovou listinou DSSS a stanovami.
Slibuji, že budu dbát o dobré jméno strany u veřejnosti.

Adresa: Dělnická strana sociální spravedlnosti, Ciolkovského 853, 161 00 Praha 6
Příloha: Průkazová fotografie (maximálně 1 rok stará)

JIHOČESKÝ DĚLNÍK

Vydává: Krajská organizace Dělnické strany sociální spravedlnosti Jižní Čechy. E-mail: dsss-jiznicechy@seznam.cz;
web: www.dsss-jiznicechy.cz; redaktor: Vlastimil Vach. Uzávěrka čísla je 15. března 2011. Toto číslo vyšlo 31. března 2011.

Adresa redakce: KO DSSS JČ PO BOX 46, 390 02 Tábor, tel.: 603 356 309.

Nevyžádané příspěvky se nevracejí. Otištěné články nemusejí být shodné s názorem redakce.